

عنوان مقاله:

ممنوعیت استفاده از سلاح های شیمیایی در قامت قاعده آمره بین المللی در پرتو گزارش های کمیسیون حقوق بین الملل درباره قاعده آمره

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 23، شماره 91 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

اکبر زارع - دانشجوی دوره دکتری حقوق بین الملل عمومی، دانشکده حقوق الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران ایران

صابر نیاورانی - استادیار گروه حقوق عمومی و بین المللی دانشکده حقوق و الهیات و علوم سیاسی واحد علوم تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران ایران

خلاصه مقاله:

حقوق بین الملل برخی قواعد از جمله منع شکنجه و نسل کشی را به عنوان قاعده آمره بین المللی شناسایی کرده و هر توافق معارض با آن را باطل و بی اثر شمرده و هر فعل مغایر با این قواعد را جنایت قلمداد کرده است. با این حال، حقوق بین الملل کماکان مبتنی بر منافع و اراده دولت هاست. از این رو، جامعه بین المللی نه تنها از تعیین مصادیق بلکه که از تعریف بی ابهام و دقیق قواعد آمره نیز باز مانده است. مسلم است که هنوز یک سلسله اوامر و نواهی بین المللی وجود دارند که گرچه به عنوان یک قاعده آمره بین المللی اعلام نشده اند ولی اوصاف و ویژگی های قاعده آمره بین المللی را دارند و با معیارهای آن نیز منطبق هستند که یکی از آن ها ممنوعیت استفاده از سلاح های شیمیایی است. وجه مشترک قاعده منع استفاده از سلاح های شیمیایی با قواعدی از قبیل منع شکنجه در این است که تمامی آن ها اعمال شنیعی را منع کرده اند که وجدان انسانی تحمل رخ دادن آن ها را ندارد. بر این اساس، مقاله حاضر به دنبال پاسخ به این پرسش است که آیا می توان مدعی اعتلای قاعده منع استفاده از سلاح های شیمیایی به مرتبه قاعده آمره شد؟ در حال حاضر گرچه قاعده منع استفاده از سلاح های شیمیایی به صراحت به عنوان قاعده آمره شناسایی نشده است ولی منطبق بر معیارها و همچنین و ویژگی های قاعده آمره بین المللی به نحو مندرج در کمیسیون حقوق بین الملل در سال ۲۰۱۷ است.

کلمات کلیدی:

قاعده آمره، ممنوعیت استفاده از سلاح های شیمیایی، جرائم جنگی، ارزش ها و منافع جامعه بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269538>

